

Iahfeste ja sõbralikult wastu, kui aga olid õra läinud, ütles tema oma rahva wastu: „Waata, nemad partavad meie wägge ja selle pärast tahawad meid meeletada, aga kui meie oleme Gestlaesed õtanõitnud, siis tahame tagasi tulles, selle pisukese Sakslaste hulgale ka otsa teha!“ Uga Westart, Semgalii rahva wanem, kes kül alles pagan aga siiski risti rahwa sõber oli, sai seda liitlemise sõna kuulda. Külal mehel enesel oli ka hirm, et kui Lituva rahwas jo oleks Gesti-, Liivi- ja Saks-rahwas oma wõimuse alla saatnud, ega temalgi siis enam paremat oleks loota, kui ka nende iske alla heita. Sellepärasest tuli Westart ise Riia linna ja usuteles Saksu, et nemad ei pidanud mite Lituva rahva sõna uskuma, fest et tema teaks, neib kaheteised olewad, ja et tema olle kuulda saanud, et nemad tahtwad tagasi tulles, sobra näul Riia linna sisse tulla ja neid õaratikuda. Sellepärasest andis neile nõu, et nemad seda se läbi tühjaks teksid, et ise sõdides Lituva rahva wastu lähedid, ja lubas Westart siis ise ka nendega oma sõdwäega seltsi tulla, kui nemad tahassid temaga kindlat sobra seadust teha. Saksad olid nüüd kimpus, fest nemad olid kohe wahel, kumb neid tahtis petta, kas Swelgate, kas Westart. Sellepärasest tahassid nüüd Westarti meelt katuda, ja lubasid kül temoga sõbrust teha, kui tema enne igast külast oma Maalt sihe mehe Riia linna pandiks saata. Westart lubas seda hea meelega, läks koeu, tuli suure wäega jälle tagasi ja töi ise pandimehi Riia. — Westart oma